

Canım

– Harun ECE · 22 Mart 2016

Gözlerinden sürgünüm, duy sesimi ey canım!
Öyle uzun bir sürgün sundun ki yüreğime;
Zülfıkar oldun kestın, gül gibi aktı kanım.
Lalelerden damlıyor kanım bilesin, canım.
Ellerinle kopardın sevgi çiçeklerimi.
Rengarenk dünyaları, rüyalarda izledim.
İlk mi, son mu bilemem, bu kaçınıcı yanışım?
Muzdarip olmuş gönlüm, gelmelisin ey canım!

İlkbaharda çiçekler soluyor birer birer.
Neden uzaksın benden, söyle bileyim canım.
Başımda dertli duman, tütüyorsun gözümde.
Ayrılıklar amansız, peki vuslat nerede?
Şiirler okudukça dokunursun gönlüme,
Korkulu düşlerimde gönlüm ayrılık seçer
En rüzgarsın yerlerde aklımdan ismin geçer.
Neden yıktın gönlümü, neydi benim yanışım?
Tek kaldım, yollarına almalısın ey canım!

İklimlerim karıştı, Ağustos'ta kış gördüm.
İliklerime kadar senin isminle doldum.
Sanki sūra üflendi, boynumda günahlarım.
Mahşere gün sayıyor takvimin yaprakları.
İnanmak istemedim, ve hiç alışamadım.
Nasıl yanıyor gönlüm, bilmelisin ey canım!

17.3.2016

...Perşembe...

Kalbimin Kırık Kalemı...